

1883

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Susette Cathrine Holten

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Rom

Mentioned people:
Viggo Pedersen
Niels Skovgaard

Archive:
Mappe 41 nr. 26

TRANSCRIPTION

Mappe 41 nr 26

Du kan tro Viggo kommer fra en værre komedie, han skulde på das, så løber han ud og forvilder sig straks i gangene her i huset, men finder heldigvis en pige som han spørger om "il necesario", det forstod hun ikke, så vilde han spørge om "il retinto" men tog fejl og sagde "ritratto" hvilket betyder portrait, og som hun så naturligvis ikke kunde begribe, men så spurgte hun, om han mente "camarina" si,si,si, sagde han, og så begyndte deres vandring, trappe op, trappe ned, gennem coridor efter coridor osv. omsider var de er, men så var der en på: Nå, hun holdt da en samtale med denne, spurgte om hvor længe det varede, om det kunde nytte, de ventede o.s.v., enden blev, at hun først vilde vente, men så mente hu dog, at det var bedst de gik til det næste. Altså atter trapperne op og ned, gennem sovekammere, coridor og en labyrint af alt muligt, så Viggo begreb ikke hvordan han skulde finde tilbage. Nå, der var meget pænt derinde, og da han kom ud, fandt han den skikkelige pige stående og væntende på ham, (han havde lånt hendes lys). Nu gik det altså den samme artige vej tilbage, men Viggo vil herefter hellere sine kobbermønter til byens offentlige milde stiftelser, end gå der igen. Til slut må jeg bemærke, at da jeg skulde skrive "camarina" var jeg lige ved at skrive "camariere" hvilket betyder opvarter. Ja, der er en slutning endnu. Da de skulde tilbage gik Viggo først, og gik naturligvis først, løb ind ad alle mulige gale døre, så pigen grinede og sagde "ce la primo volta". (Viggo vil naturligvis have mig derned, nu får vi se)

Kjære Cathrine!

Du må gerne læse dette brev, når Du så bare gør Dit til, at Niels får det på sin fødselsdag. –

Du sagde engang, at Du vilde betale mig for istandsættelsen af armbåndet med frimærker; men disse behøver Du ikke at sende mig, når jeg bare må udnævne Dig til min general sekretær, til hvem jeg kan sende alle mulige breve, som Du da forsyner med convolut, frimærke og udskrift. Vad at lade Dig lægge også convolut ud, vil jeg vel ofte spare overvægt. Synes Du ikke, det er fornuftigt? – Du må nu ikke plage dig med at skrive brevkort til mig, jeg kan godt vente.

Din broder Kim

Hils alle så det kan forslå, men vis ikke dette brev til nogen, før Du giver Niels det.

Skriv til mig, hvis jeg engang sætter for få frimærker på.

Ja der er en datning indim. Da de skulde tilføj
gik Viggo først, og gik naturligvis galt, lød ind ad
allenuuligt gik dør, så pigen grinede og sad "
la prima volta". (Viggo vil naturligvis
have mig der med, men får vi se).

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 41 Nr. 26

Kjære Cathrine!

Ja må gerne læse dette brev, når du så bare gjør
dit til at Niels får det på sin fødselsdag.

Du engst engang, at du vilde betale mig for istandsettelse
af armbåndet med finmarker, men disse behøver du
ikke at sende mig, når jeg bare må udvælge dig til
min general sekretær, til hvem jeg kan sende alle mulige
brev, som du da foragter med convolut finmarksgedstrik.
Bed at lade dig lægge også convolut ud, vil jeg vel
oftest gøre convolut. Synes du ikke det er fornuftigt.

— Ja må nu ikke plage dig med at skrive
brækket til mig, jeg kan ligeså godt vente.

Din broder Niels.

Tilfældt så at kan følge, men vis ikke dette brev
til nogen før du giver Niels det.

• Skriv til mig, hvis jeg engang sætter for for finmarker
na.

Se kan tro Viggo kommer fra en vakkertomid; han
skulde på dat, så løber han ud og forvilder sig
Straks i gangene her i huset, men finder heldigvis
en pige som han spørger om "il necessario", det
forstod han ikke, så vildt han spørge om "il retrato",
men tog fejl og sagde "ritratto" hvilket betyde portræt,
og som hun så naturligvis ikke kunne begribe, mens
spurgte hun om han mente "camarina" så si; si;
sagde han og så begyndte de deres vandring, Trapper
op, trapper ned, gennem Coridor efter Coridor osv.
omside var de der, men så var de en på. Nå, hun
holdt da en samtale med dem, spurgte om hvor længe det
varede, om det kunde sættes de ventede osv., enden blev
at hun først vildt ventte, men så mente hun dog at
det var bedst de gik til det næste, altså efter trapper
op og ned, gennem stuekammer, Coridor og en labyrint
af alt muligt, så Viggo begreb ikke hvordan han
skulde finde tilbage. Nå, der var meget roent de
inde, og da han kom ud, fandt han den skitshlige
pige stående og ventende på ham, (han havde lært
hendes lyd) Men gik det altså den samme artige
vej tilbage, men Viggo vil hofte hvide pios sin
Kobbermønter til byens offentlige, mildt stiftelse, end ga
de igen. Til slut må jeg bemærke, at da jeg skulde skrive
"Camarina" var jeg ligesom at skrive "camariere" hvilket
betyde operatør.